

"DRUGA RUKA"

ORIGINALNI SCENARIO TV DRAME – FILMA

NEDELJKO ŽUGIĆ

NEDELJKO ŽUGIĆ
ROMANIJSKA BB
71420 PALE
057 226-538 I 065 543-983

PRVA VERZIJA
NOVEMBAR 1998

Likovi u TV drami - filmu

MIRA PERIĆ

Supruga poginulog borca, izbjeglica u Zvorniku, iz Sarajeva, koja ima usmenu firmu APP - Ako PROĐE-PROĐE ili obrnuto - AKO-PROPANE-PROPANE! Uglavnom se bavi švercom cigaretama, koje je čine bogatom... Za ljubav sina Borisa i Nenada Okuke, odriče se šverca cigaretama i postaje asistent Nenadu Okuci, hipnotizeru i mađioničaru. Prije toga mu je bila ljubavnica...

NENAD OKUKA

Hipnotizer i mađioničar erudita i sposoban čovjek, koji ima prijatelje za sve, a ako ih nema - ima čarobnu moć da se snađe i dobije ono što zaželi njegova ljubavnica MIRA PERIĆ.

SAŠA PERIĆ

Stariji sin Mire Perić, ima osamnaest godina. Ima halucinacije, koje ga prate da će doći neki ljudi i odvesti mu majku, koga prate tikovi.

BORIS PERIĆ

Mladi sin Mire Perić, koji ima devet godina, jako je privržen Nenadu Okuci) koji otkriva da je vidovit i začuđujuće zrele duše odraslog čovjeka.

NEBOJŠA CICMIL

Carinik, koji se zaljubljuje u Miru i pomaže joj da lakše prođe s robom, prije nego što Nenad Okuka otkrije da roba prolazi i uz pomoć njegovih prijatelja i tajnih čarolija, bez kojih ne može.

PRODAVAČ CIGARETA (Žara)

Prodavac cigareta u Tuzi

POLICIJA NA PUTU

Policija na putu ili punktovima

POLICIJA NA CARINI

Policija na carinarnicama

CARINIK RS

Carinik Republike Srpske

GUZE

Kupac cigareta

TAJSON

Nenadov prijatelj, koji im pomaže da cigarete prođu do mjeste prodaje

ČAMDŽIJA

Čovjek koji sa čamcem prevozi robu (cigare) na drugu stranu obale

ŠKOLSKA DJECA

Djeca iz škole, koja prate Borisa.

SINOPSIS

MIRA PERIĆ je samo jedna od mnogih udovica, izbjeglica iz Sarajeva, koje su prinuđene da se na svaki način snalaze, kako bi prehranile sebe i djecu. Ona je našla razloge da se bavi švercom cigareta. Prvi put odlazi sama, uz propratne probleme, koje imaju sve one žene, koje to rade, da tako kažem "neorganizovano", bes pomoći nekog sa strane i iznutra. Nekako prošla carinarnice, punktove koje kontroliše milicija. Drugi put odlazi sa svojim ljubavnikom, hipnotizerom, Nenadom Okukom, i uz pomoć njegovog prijatelja Tajsona - prolaze do jezera. No jezeru joj pomaže čamdžija. Poslije druge ture, postaje bogatija, ali ne staje, ide sama, jer je njen ljubavnik bio na poslu. I tada nekako prolazi, uz kukujadenje, te uz pomoć carinika Nebojše Cicmila, koji se zaljubio u nju, pozvao je na ručak, pomogao joj da prođe carinarske kontrole. U Rogatici je ponovo bila zaustavljena, ali uz pomoć policajca (Nenadovog brata), prolazi. Cigare brzo prodaje. Sve se više i više nosi mišlju da od toga napravi veliki posao.

U periodima nježnosti i ljubavi, potpunog intimnog ispovijedanja Nenad Okuke, ona ga pridobija da joj pomogne kao vrsan hipnotizer i mađioničar, koji ima sposobnost "prolaska kroz zid", ali i nestanka fizičkih tijela sa lica mjesta. Ne zadovoljava se prodajom u Zvorniku (iako i tamo dobro zarađuje), već proširuje tržište prema Čačku, Kragujevcu, Nišu, Novom Sadu, Šapcu, Sremskoj Mitrovici, Sarajevu...

Šverceri, nisu mogli podnijeti da Mira profitira, da obara cijene i ostavlja njih bez posla, zbog čega joj kidnapuju sina Borisa, koji je veoma vezan za Nenada Okuku, kao, uostalom i sama udovica MIRA PERIĆ.

Nenad Okuka dobija dojavu radi čega su ga kidnapovali, pa garantuje da se MIRA PERIĆ neće više baviti švercom cigara. Oni puštaju sina Borisa, ali se i dalje boje Nenada, jer misle da radi za policiju, čak da je visoki policijski kadar, koji je ušao sa Mirom u šverc cigarama da bi otkrio kanale isporuke i dopreme, kao i šverc s drogom. Na kraju, Mira postaje asistent vrsnom hipnotizeru Nenadu Okuci, na čemu se i završava ova TV drama ili film, koja ima višestruku poruku gledaocu: da vidi prizmu kroz koju se lome sociološko-psihološki odnosi u Republici Srpskoj, Crnoj gori i Srbiji.

Nenad Okuka je personifikacija stišljivog pobunjenika, koji je pozitivna opozicija vlasti, ali je našao sebe u izvođenju mađioničarskih vještina i hipnotisanju grupa i pojedinaca.

Mira Perić, nakon naglog bogaćenja i sukoba sa mafijom, koja kontroliše protok i cijene akcizne robe (cigareta), koja je kažnjava kidnapovanjem mlađeg sina Borisa, nakon sporazuma sa njima i povratka sina, srećna i zadovoljna postaje asistent hipnotizeru Nenadu Okuku.

Decembra 1998. godine

POČETAK

1. EKS. PRILAZNICA NA CARINARNICI. RAMPA. DAN

Prije rampe, desno, nekoliko kamiona natovarenih balvanima. Svi čekaju na prolaz. Njihovi vozači žustro reaguju na čekanje, dok luksuzni automobili prolaze bez zastoja, uz doslednu ili rutinsku carinsku kontrolu... Uvodna scena se završava na MIRI PERIĆ i njenom sinu SAŠI dok u "pasatu" prolaze, uz osmijeh carinika NEBOJŠE CICMILA.

MIRA PERIĆ

(cariniku)

Do viđenja, vidimo se!

SAŠA PERIĆ

(pogledom prati majčinu reakciju)

Majko, hoće li biti ovako ljubazan kada se budemo vraćali?

MIRA PERIĆ

(sinu, ležernim glasom)

Valjda hoće, sine, trebao bi biti. Mi ćemo se vratiti dok je još u smjeni.

SAŠA PERIĆ

(zapitljivo)

Do kada je u smjeni?

MIRA PERIĆ

U šest sati se smjenjuje!

2. EKS. MIRA VOZI. SIN PUŠTA MUZIKU.

Odrzavaju puten prema PODGORICI i TUZIMA. U kadar treba da uđe raskrsnica sa znakom obavještenja "TUZI", ali i tabla sa mjestom "TUZI".

3. EKS. PIJACA U TUZI U ŠIREM PLANU.

Muzika albanska prati uvodni dio scene. Mira i Saša idu između punktova, između robe izložene na zemlji (asfaltu)... Plac pored benzinske pumpe. Na sve strane prodavači cigareta, u kartonima: "Malboro", "LM", "Lord", "Partner", "Vinston", "Pal-mal", "Monte karlo", "Ronhil"...

SAŠA PERIĆ
(povikom, začuđeno)
Majko, eno cigara na kartone!

MIRA PERIĆ
(umirujućim glasom)
Dobro, sine! Lako je kupiti, muka je pronijeti. Možeš da kupiš koliko hoćeš, ali treba ti tri stotine čuda da ih proneseš.

PRETAPANJE...

Dok prolaze pored prodavača cigareta, čuju se usrdni povici: "Izvoljite, izvoljite!" Kada "uhvati" pogled Mire Perić, **PRODAVAČ CIGARETA** uzvikuje: "Na kartone je jeftinije pet maraka". Mira prilazi Prodavaču, a on nudi snishodljivo: "Izvoljte, izvoljte, šta vas interesuje, gospođo?"

MIRA PERIĆ
(prodavcu cigareta)
Koliko košta "LM"?

PRODAVAČ CIGARETA (Žara)
Četirsto deset maraka, gospođo!

MIRA PERIĆ
A "Laki"?

PRODAVAČ CIGARETA (Žara)
Pet stotina deset maraka

MIRA PERIĆ
"Pal-mal"?

PRODAVAČ CIGARETA (Žara)
Tri stotiine sedamdeset maraka!

MIRA PERIĆ
A "Partner"?

PRODAVAČ CIGARETA (Žara)
Dvije stotine i pedeset maraka!

MIRA PERIĆ
Na šteke je malo skuplje?

PRODAVAČ CIGARETA (Žara)
Jedan pfening!

MIRA PERIĆ

To je pet maraka po kartonu!

PRODAVAČ CIGARETA (Žara)

Tako je (prolaznicima) "Izvoljte, izvoljte..."

MIRA PERIĆ

(pomirljivom)

Dajte mi dva kartona "LK-a", dva "Fal-mala", dva "Lakija" i jedan "Partnera".

PRODAVAČ CIGARETA

(uzima svesku i računa naglas)

Dva "LM-a" su 810 maraka, dva kartona "Pal-mala" 740 maraka, dva "Lakija" 1020 maraka, jedan "partner" 250 maraka... To vam je gospođo, sve skupa 2820 maraka.

MIRA PERIĆ

(vadi novčanik, broji)

Stotinu, dvije stotine, tri stotine....osam stotina... dvije hiljade, osam stotina, evo još dvadeset maraka.

PRODAVAČ CIGARETA (Žara)

(broji u sebi, a onda pred Mirom naglas)

Da vidimo Dobro, sve u redu, gospođo. Sada ću vam utovariti, ne ma nikakvih problema. (Utovara) Sve je stalo. Pokri malo, ima uz put dosta milicije... Sretno, vidimo se ako Bog da!

4. INSERT

Pokrivaju cigarete ćebadima... Mira ulazi u auto. Za njom ulazi sin Saša. Izlaze kroz tjesnac između auta u Tuzi.

Prolaze putem prema Nikšiću. S desne strane bjelasa se manastir Ostrog.

MIRA PERIĆ

(OFF)

Slava mu i čast!

(krsti se)

5. TUNEL. VOZILA SE PRISTIŽU... POLICIJA...

Mira primjećuje proširenje puta iza tunela udesno... Izbacuje migavac. Prolazi bez problema.

PRETAPANJE

Milicija jedno vozilo zaustavlja i kontroliše mu gepek.

SAŠA PERIĆ

(OFF)

Mama, vidjela nas je milicija?

MIRA PERIĆ

(Utješno)

Nije važno što nas je vidjela, jer je ovaj put za naselje, ali kada pređemo most i krenemo prema Nikšiću, tamo ih ima ponekad.

SAŠA PERIĆ

A šta ako ih bude?

MIRA PERIĆ

Valjda ćemo nekako proći!

SASA PERIĆ

Hoće li nam oduzeti robu?

MIRA PERIĆ

Pokušaćemo ih podmititi... Ima među njima onih koji se daju podmititi. Ali, ima i onih koji se uvrijede ako im to ponudiš, pa si tek onda izgorio.

6. INSERT

Mira vozi preko kamenog mosta, a onda pravcem prema NIKŠIĆU... kroz naselje. Iznenada, na proširenju, s desne strane, policijska kola.

7. POLICIJA NA PUTU...

Oba Policajca su na putu. POLICAJAC sa znakom "stop? Maše Miri da stane. Ona staje.

POLICAJAC NA PUTU

(ležerno)

Jeste li se umorili?

MIRA PERIĆ

Pa, onako, nisam!

POLICAJAC NA PUTU

Vaše isprave!

MIRA PERIĆ

(pruža dokumente)

Izvolite!

POLICAJAC NA PUTU

(gledajući dokumenta, samo formalno)

Šta vozite?

MIRA PERIĆ

(pomirljivo)

Malo cigara, gospodine!

POLICAJAC NA PUTU

Kako malo. Koliko?

MIRA PERIĆ

Pet kartona!

POLICAJAC NA PUTU

(Ulazi u kola, otkriva pakete, izlazi)

E, pa to nije malo, već za oduzimanje... Uh, ima previše, neće moći, neće moći!

MIRA PERIĆ

(molećivo)

Dragi moj gospodine, ja sam supruga poginulog borca, imam dvoje djece koje izdržavam, nemam od čega da živim, to je sve što imam, sve sam uložila u ovo auto i ovo robe... (diskretno) Koliko je vaše?

POLICAJAC NA PUTU

(uvredljivo)

Šta?

(začudoeno)

Koliko je vaše?

(strogim glasom)

Ni moje ni vaše - već za oduzimanje, za robne rezerve države kroz koju prolazite.

MIRA PERIĆ

(plačno)

Nemojte, molim vas...

POLICAJAC NA PUTU

(odsječno)

Nemojte, molim vas, gospođo, da kukujadite, niste ni prvi ni poslednji koji koristite ovu zaobilaznicu da prevare miliciju. Nismo ni mi tako zatucani da ne znamo postaviti barikadu...

MIRA PERIĆ

(snishodljivo)

Ne imali nikada barikada onakvih kakvih smo mi imali u Republici Srpskoj, ne bolele vas nikada rane kao nas, ne opekla vas nikada

ratna vatra kao nas...

POLICAJAC NA PUTU

(s osmijehom, zagonetnim, ali pomirljivim)

Kada vi mene, kao ciganka, hoćete da obendijate, da vas propustim, na to se sve svodi, je li tako?

MIRA PERIĆ

Pa, tako...

POLICAJAC NA PUTU

Niste mi ni ljubavnica, ni poznanica, pa ni viša sila, da vas usliša vam, ali...

MIRA PERIĆ

(opuštenim glasom)

Ali, jesam mučenica, žalobnica koja se sama snalazi.

(smješka se poklonički).

Zar nije tako?

POLICAJAC NA PUTU

(pomirljivo)

Dobro, vidim da ste neka snalažljiva ali i ucvijeljena žena, pa ću vas propustiti, ali morate platiti kaznu, najmanju, od sto pet dinara.

MIRA PERIĆ

(ishitreno)

Dobro, dobar čoveče, uzmite dvije stotine dinara

(stavlja mu ih u ruku).

Policajac piše broj registracije. Ne daje joj potvrdu, ali uzima novac iz njene ruke.

MIRA PERIĆ

(policajcu)

Hvala vam, Bog vam pomogao!

Pali auto. Izlazi na put. Odlazi magistralnim putem...

SAŠA PERIĆ

(OFF)

Dobro smo prošli, mama! Šta da nam je oduzeo robu? Toliike pare - pa ništa!

MIRA PERIĆ

(trzne se, razdragano)

Tako je, sine, ali nismo još stigli kući, rekla sam ti, još nas tri stotine čuda čeka do nje!

8. INSERTI...

- a) Plužine. Policijska kućica s desne strane puta. U njoj policija, koja samo pogledom pro prati auto Mire Perić.

PRETAPANJE

- b) Mira Perić dolazi u Šćepan Polje. Rampa na putu. S desne strane je policajska kućica, a sa lijeve carinarnice - u kontejneru.

9. STROGA CARINSKA KONTROLA. PREDVEČE.

POLICAJAC NA CARINI

(uzimajući isprave od Mire)

Šta vozite?

MIRA PERIĆ

Sada su me pitali u Nikšiću.

POLICAJAC NA CARINI

U Nikšiću, to je tamo, ali ovdje je ovdje, a tamo je tamo.

MIRA PERIĆ

(pomirljivo ali oprezno)

Pa, da vam ne lažem - cigarete

POLICAJAC NA CARINI

Koliko?

MIRA PERIĆ

Pet kartona!

POLICAJAC NA CARINI

(začuđeno)

Uuuu, da to nije previše?

MIRA PERIĆ

I jeste i nije!

POLICAJAC NA CARINI

(prenaglašeno)

Viđu, viđu, ona bi još da se zamajava?!

MIRA PERIĆ

Ne, vjerujte – ne!

POLICAJAC NA CARINI

Da me nisi pogrešno razumjela? Ne može to tako, što nijesi išla na neki drugi prolaz, nego baš ovuda. Svi hoćete najviše da prenesete baš preko ove carine. Zato nas mijenjaju svaki mjesec dana, jer nam ne vjeruju da nismo, kako vi kažete, sa vama u podjeli plijena.

MIRA PERIĆ

Kuda sam mogla zaobići?

POLICAJAC NA CARINI

Lijevo, dolje prema Drini, pa onda prema carini Republike Srpske. A s njom ćete, valjda, lako?

MIRA PERIĆ

Kako lako kada su mi jednom oduzeli?

POLICAJAC NA CARINI

To nije moja stvar, ali ovuda ne može. Vratite se ili zaobiđite ovu carinu. Tolika roba ne može proći preko rampe. Ne trebam ni zvati carinika.

MIRA PERIĆ

(nudi dvije šteke policajcu)

Uzmite i vi, podijelite sa vašim kolegom.

POLICAJAC NA CARINI

(odbijajući)

Ne znate vi kakav je Nebojša Cicmil. Nije dragokupi, on ce ti oduzeti ako mu nudiš mito, a na lijepe oči - prije ćeš proći preko rampe. Vratite se, evo ga prilazi.

NEBOJŠA CICMIL

(sa osmijehom)

Gospođo, ja sam vam rekao, kada ste jutros prolazili "vidimo se", ali ne da me podmitite, već baš da se vidimo

(pogleda u Sašu)

Ko vam je to?

MIRA PERIĆ

Sin, stariji, jako je vezan za mene.

Mira izlazi iz auta. Odlazi sa carinikom u stranu. Razgovaraju. To prati Saša, ali ne može ni riječi čuti.

NEBOJŠA CICMIL

A ko se ne bi vezao za vas kada ste toliko privlačni. Sin vam je suvišan kod ovakvog posla.

MIRA PERIĆ

Jeste, znam, ali je pošao da mu kupim jaknu i farmerice.

NEBOJŠA CICMIL

Dobro, ovoga puta ću te pustiti, a drugi put - neću...
(osmjehuje se).

Srećan put, čuvajte se vaših, jer se boje kontrola iznutra, a i vole marke.

10. INSERT

Mira prilazi autu. Pali ga. Nebojša Cicmil podiže rampu. Prolaznici silaze niz strminu, preko željeznog mosta, a onda carina tabla "REPUBLIKA SRPSKA" i carina Republike Srpske. Rampa. Policajac izlazi iz kućice s lijeve strane. Iza njega ide carinik.

PRETAPANJE

POLICAJAC NA CARINI RS

(službeno)

Vaše isprave!

MIRA PERIĆ

Izvolite!

POLICAJAC NA CARINI RS

Šta vozite?

MIRA PERIĆ

(odlaže odgovor, a onda pomirljivo)

Cigarete!

POLICAJAC NA CARINI RS

Imate puna kola...

(obraća se cariniku RS)

Završi sa njom! (zadržava dokumente kod sebe)

CARINIK RS (zapatljivo)

Koliko imate kartona?

MIRA PERIĆ

Pet!

CARINIK RS

Nemate više?

MIRA PERIĆ

Nema, sigurno!

CARINIK RS

(policajcu)
Oduzeti, sve oduzeti!

MIRA PERIĆ
(molećivo)

Nemojte molim vas, zar sve što imam u životu da mi oduzmete?

CARINIK RS
Što si ulagala sve što imaš?

MIRA PERIĆ
(zabrinuto)

Rekli su mi da mogu sa toliko proći!

CARINIK
Ništa lakše, neka te pokriju oni koji su ti to obećali

Policajac ulazi u auto. Počinje izbacivati robu. Mira se uzvratila oko carinika. Moli...

CARINIK RS
Kako su te pustili na Crnogorskoj carini?

MIRA PERIĆ
Ne baš lako, ali pustili su.

CARINIK RS
Da su te vratili manja bi bila šteta.

MIRA PERIĆ
Ja sam supruga poginulog borca.

CARINIK RS
I ja sam demobilisani borac, koji je jedva dobio ovaj pasao. Ko je vidio moju djecu? Bolje bi bilo da sam poginuo. Možda bi i moja žena švercovala cigare kao ti...

MIRA PERIĆ
(udvarački)
Nedao Bog da ste poginuli. Da je meni moj muž živ, nikada se ne bi bavila ovim poslovima...

POLICAJAC NA CARINI RS
(cariniku)
Evo, ja sam sve iznio. Tačno pet kartona.

CARINIK RS
(udaljavajući se prema carinarnici)

Oдох napisati potvrdu.
(Miri)
Hajde, gospođo, pođi samnom!

MIRA PERIĆ
(idući za njim)
Nemojte, molim vas, živa vam djeca bila!

CARINIK RS
Ma, hajde, molim te, sve tako govore kada treba da se dodvore, da me omekšaju, kako ne bi radio ono što zakon i vlast traže od mene da uradim. Zna li vi da se zabranjuje šverc s cigarama?

MIRA PERIĆ
Znam, uvijek je to bilo tako, ali je uvijek bilo i švercera. Cigare prolaze, ima ih na svim pijacama, u svakoj prodavnici, kafani, na ulici, na autobuskim stanicama, čak i pred školom.

CARINIK RS
Ali, to nije prošlo ovuda?

MIRA PERIĆ
Nekuda jeste!

Ulaze u carinarnicu. Sami su carinik i mira. Saša kod robe čeka.

CARINIK RS
Te kanale kontrolišite vi, neću ja. Meni je povjeren ovaj posao i ja ga javno moram izvršavati onako kako pravila nalažu.

MIRA PERIĆ
Gospodine, vjerujte, da znam da ovuda prolazi roba sa državnim pečatom, sa pečatom preduzeća koje kontroliše vlada, kao i moćni pojedinci u državi, pa čak i humanitarne organizacije, pa sto ne bi i mi sirotima...

CARINIK RS
A znate li vi koliko ja, svaki dan, imam takvih?

MIRA PERIĆ
Nije učtivo da vas to pitam ili dajem bilo kakav odgovor, to neka ostane u domenu vaše profesionalne tajne.

CARINIK RS
Mijenjajte vladu. Svaka vas je pljačkala, od one iz paljanskih šišarika, do ove u Banjoj Luci. Je li vam predsjednik vlade javno priznao da je pao na cigarama?

MIRA PERIĆ

(radosno)

Da, jeste, slušala sam ga. Kako ga nije sramota da goni lopove, kada je s državnim pečatom ili stranačkim. Čim je pao na cigara ma, odrodio se od paljanske lopovske oligarhije.

CARINIK RS

(konzekventno)

Ima jedan lutajući književnik naše gore list, koji je to sve napisao i dobio otkaz. I on ponekada prođe sa manjom količinom cigara, ali manjom, toliko da pokrije samo troškove goriva. Vozi našu sirotinju pod Ostrog. Kaže da se moli da ga Ostrošnji Vasilije oslijepi ili da lopove obezljudi. Ostavio je knjigu. I Svaka carinarnica ima tu njegovu knjigu. Jedino njega propustim, jer on ima one količine koje mogu proći... Vi, šverceri, druge ruke, znam imate težak posao. Prvo su vas prevarili oni iz vlasti - stranačke i državne. Zakuhali su, zavitali ratni požar i pakao, a onda su sve svoje sklonili u pozadinu, a sirotinju su poslali u prve redove da ginu. Hvatili su, što kaže onaj lutajući književnik) zmiije tuđim rukama.

MIRA PERIĆ:

E, vala ste to dobro rekli, tako je moj jadni muž poginuo na Žuci. Njegovim rukama su hvatali zmiije, oni koji su sa daljinskim upravljačima upravljali... koji su izvukli guzicu na Pale, a nas su ostavili da gutamo vatru sarajevskog pakla. I, na kraju, da bi zamaskirali sve lopovluke - i Sarajevo su prodali. Dobro kaže pjesnik: "Gore to boli od svih ratnih rana, kaže to meni zemlja prodana!"

CARINIK RS

(Uzima knjigu, otvara je i čita)

"Gore to boli od svih ratnih rana, kaže to meni zemlja prodana!" Ja bih dodao - od Slobodana!

MIRA PERIĆ

(gura mu novčanice u džep)

Uzmite, ne kao mito, već kao drug s kojim sam se našla oko istog pitanja...

CARINIK RS

(pomirljivo)

Ovo nas je koštalo gubitka države. Svi su Srbi dragokupivi... čuvaj se uz put. Ako te bude milicija pitala kuda si prošla, nemoj reci da je to bilo preko ove carine, već preko Gacka, a robu ste pronijeli iznad carinarnice.

Mira izlazi iz carinarnice. Ubacuje robu sa sinom. Policajac diže rampu. Odlaze, put je uzak. Ispod huči rijeka, vide se urvine.

11 ZVORNIK. PRODAJA. DAN...

Pijaca u ZVORNIKU. Kamene tezge sa nastrešicom. Razne cigarete. Poredane su u stekama, tako da su uočljive prolaznicima i kupcima. Kada se pojavi Mira Perić - svi se sjate oko nje.

MIRA PERIĆ

(kupcima)

"LM" je deset i po, "Laki" jedanaest i po, "Pal-mal" devet, "Partner šest. Ko kupi karton može malo jeftinije!

Iznad svih kupaca dominira jedan najvisočiji kojeg neko iz gomile poziva "GUZE, GUZE, OSTAVI MENI JEDAN KARTON".

GUZE

(rastavljenim govorom, na slogove)

Uzimam svih pet. To je...

(uzima digitron, ali samo formalno, jer je već izračunao, tačno 3400 maraka. Vadi, zgužvane, presavijene marke i broji)

hiljadu...

(daje ih Miri u ruku)...

još hiljadu... tačno tri hiljade i četiri stotine. Prebrojite, gospođo, slobodno tri puta!

MIRA PERIĆ

Dobro, izbrojaću. (broji). U redu.

GUZE

Gdje ti je roba, u autu, je li?

MIRA PERIĆ

Jeste!

GUZE

Odmah ćemo je istovariti.

Guze uzima robu iz Mirinog auta i pretovara u svoje. Sjeda. Maše miri. Odlazi. I mira odlazi.

MIRA PERIĆ

(u autu, sinu Saši)

Sada idemo na ćevape!

SAŠA PERIĆ

Je li kod udovice Šoje?

MIRA PERIĆ

Jeste, idemo u restoran "Šoja", tamo je najbolja hrana u gradu.

Ulaze u restoran "Šoja". Prilazi konobar. Naručuju hranu i piće. Jedu mirno. Sin Saša naglo dobija napad tikova. Lice mu je blijedo. Trza hu se desna ruka. Majka ga smiruje.

SAŠA PERIĆ

(iz bunila)

Mama, vidio sam neke ljude u crnom, došli su po tebe. Reci da to nije tačno, da nećeš otići sa njima!

MIRA PERIĆ

(s majčinskim miljem)

Neću sine, neću srećo. To se tebi pričinjava. Evo mene pored tebe. Idemo kući (prilazi konobar, plaća mu).

Mira i Saša izlaze iz restorana. Ulaze u stan. Nema nikoga. Čuje se muzika.

MIRA PERIĆ

(doživavajući)

Borise, sine, gdje si? (Niko se ne odaziva) Mora de je kod Nena da Okuke, on ne može bez njega.

BORIS PERIĆ

(s vrata)

Došli ste putem na kojem vas je pratilo trista čuda, je li mama, je li Saša? Da ste povelili Nenada Okuku, koji bi ih hipnotisao i ostavio ukočene...

MIRA PERIĆ

(majčinski, prijekorno)

Sine Borise, nemoj se zanositi, milicija je milicija, traži odgovor na svako postavljeno pitanje.

BORIS PERIĆ

To je u sudnici, mama, a na putu je nešto drugo. Nenad kaže da se oni mogu prevariti ili potkupiti.

MIRA PERIĆ

(odsutno, kao da govori nekom drugom)

I jedno i drugo je rizično. Djeca nisu za taj posao, ali ni za ovakve razgovore.

BORIS PERIĆ

(sa divljenjem u glasu)

Majko, danas sam bio asistent Nenadu. Bio je kod nas u školi. Gutao je vatru, proždirao žilete, vadio goluba iz šešira, izlazio iz zakatančenog kovčega, prolazi kroz zid, puštao vodi iz zidova

bez slavine, sipao je u čaše djeci da piju. Sve je stvarno... Zašto se ne povežeš s njim da ti pomogne oko cigara?

MIRA PERIĆ

(konzekventno)

Ti kao da si uskočio u Sašine godine, a Saša u tvoje...

Nenad okuka ulazi na vrata...

NENAD OKUKA

(prilazeći Miri)

Zdravo mama, zdravo djeco! (Gleda u Borisa) Mlađi sin ti je sa-zreo u ratu, pa se odmajčio, a stariji se (gleda u Borisa) primajčio. To (gleda u Sašu) neće naljutiti maminog sina, ali hoće snaju, jer narodna poslovice kaže: "Čuvaj se maminih sinova i tatinih kćerki" (Miri) Je si li se umorila, kako je bilo na putu?

MIRA PERIĆ

(ljubazno)

Dobro, zaradila sam na ovoj turi pet stotina maraka, u stvari pet stotina i osamdeset. Osamdeset je otišlo za gorivo, dalek je put, a pet stotina je zarada. Kako ste se vas dvojica proveli, Boris je bio kod tebe?

NENAD OKUKA

Rekao ti je Boris.

MIRA PERIĆ

O, da, oduševljen je sa tvojim trikovima, a posebno sa prolaskom kroz zid i puštanju vode iz zida, tamo gdje nema česme. Kaže da su djeca pila vodu... (Nenadu) Da li bi mogao uz pomoć trikova da prevariš carinike?

NENAD OKUKA

(ozbiljno)

Mogao bih!

MIRA PERIĆ

Pa, hajde, skрати mi muke, da odem jednom mjesečno i biće mi dosta.

NENAD OKUKA

Dobro, sledeći put, kada pođeš, idem sa tobom.

MIRA PERIĆ

Dobro, da ne vodim djecu. Saša mi je izlomio živce gledajući šta se sve dešava na putu. Vjerovatno od straha i traume koja se taložila u njemu od Tuze do Zvornika.

NENAD OKUKA

Rekao sam ti da ga ne vodiš, jer taj strah podriiva u njemu mlada-
lačke traume...

MIRA PERIĆ

(intimnije, pošto su djeca izašla)

Dobro, to ćemo večeras raspraviti, kada djeca odu na spavanje.
Hvala ti što se brineš za njih, a posebno za Borisa. Njemu si raspa-
lio maštu, okrilatio si ga, tako da se i ne nalazi u kuću kada si ti tu.
Stalno je kod tebe (s osmijehom), ako ti nisi ovdje.

12. U SPAVAĆOJ SOBI

Spavaća soba. Mira i Nenad ulaze zajedno u nju. Mira zaključava
vrata. Mira grli Nenada. Ljubi ga strasno. On uzvraća. Skidaju se i li-
ježu u krevet.

NENAD OKUKA

(udvarački, zavodljivo)

Ti si najbolja udovica koju znam. Tvoja duša je bijela golubica.
Grleći se sa tobom, grlim se sa sjenkama prošlosti. Lijepo mi je u
toploj tišini tvoje kuće. Vidim prošev ljubavne čežnje u tvojim
ožima. Od toga - duša mi zabukti.

MIRA PERIĆ

Ti si moj krasuljak, ljubičica, uz moju djecu - sve na svijetu!
U ogledalu moje sudbine ti si najveći junak, najdraži čovjek. A
mislila sam...

NENAD OKUKA

(šapatom)

Onaj ko gori u osjećajima - ne razmišlja!

MIRA PERIĆ

Nebo mi se otvara kada san s tobom, pa ne znam da li bi sagorela u
vatri ljubavi ili vatri riječi koje izgovaram samo za tvoje uho.

Na zidu, iznad bračnog kreveta, uveličana fotografija mire i njenog pokoj-
nog muža. Dok vode ljubav, mira sa pokojnim mužem vodi dijalog, kao
PITANJA i ODGOVORI da vode dijalog.

PITANJE

(OFF, ženski glas)

Šta j ljubav?

ODGOVOR

(OFF, muški glas)

Ljubav je tajna svih tajni. Ko ih otkriva - prima svjetlosne informacije od srca do srca. Ako je ima - niti dolazi, niti odlazi, stalno je tu! Ona je cilj života, ko misli drugačije uvijek će se prevariti.

PITANJE

(OFF, ženski glas)

A rizik ljubavi?

ODGOVOR

(OFF, muški glas)

Ona je rijetko recipročna: ako voliš - nisi voljen, a ako si voljen - ne voliš!

PITANJE

(OFF, ženski glas)

A trag ljubavi?

ODGOVOR

(OFF, muški glas)

Indijska poslovice kaže: "Nevidljiv je trag ptica u vazduhu i trag čovjeka u ženi!"

Sa fotografije na zidu muž Mire Perić je nestao, jasna je praznina s desne strane.

PITANJE

(OFF, ženski glas)

Šta misliš o udovicama?

ODGOVOR

(OFF, muški glas)

Niko kao udovice ne osjete čiste i zrele duše drugih - to sjajno i toplo biće čovjeka! Prosjev, poput munje, prožimaju njihova tijela. Niko kao udovice ne dozivaju sa toliko žudnje ljubljenog...

Na fotografiji, tamo gdje je bila praznina, pojavljuje se Nenad okuka.

13. NENAD I TAJSON...

Stan Mire Perić. Rano jutro. Djeca se spremaju za školu. Mira potrčkari po kući.

MIRA PERIĆ

(djeci)

Ja i Čika Nenad idemo na put. Vraćamo se noćas kasno. Podgrijte ručak, jedite čim dođete iz škole. Kada dođe vrijeme za večeru (vadi novac), odidite kod "Boje" na večeru. Ako ko nazove, recite da se vraćam večeras. Nije važno, ako neko treba da se čuje samnom, neka nazove, bilo kad

(Ljubi prvo starijeg, pa mlađeg sina, a onda još jednom starijeg. Djeca izlaze. Ulazi Nenad Okuka).

NENAD OKUKA

(ljubeći Miru tri puta)

Ja sam ubrzo spreman.

MIRA PERIĆ

Ja sam već spremna!

Mira uzima tašnu. Nenad oblači sako. Izlaze. Nenad sjeda u kombija, Mira u "pasata". Odlaze preko mosta u Karakaju. Idu u pravcu: Lubovija - Bajina Bašte – Nova Varoš - Priboj -Prijeplje - Bijelo Polje - Mojkovac – Kolašin - Podgorica - Tuzi. U Tuzi se vide Mira i Nenad kako kupuju cigarete i toware ih u kombija i "pasata". PRODAVAČ CIGARETA (ŽARA) broji novac. Kada ga izbroji, kaze: "Dobro, hvala, vidimo se, srećan put!"

Mira i Nenad se dogovaraju.

NENAD OKUKA

(Miri, pored auta)

Kod podvožnjaka, prije pijace u Podgorici, znaš li gdje je?

MIRA PERIĆ

Znam!

NENAD OKUKA

Kod pijace, u Podgorici - ima ponekad milicije. Ako je vidim skrenuću udesno, prema naselju. I ti idi iza mene. Ako ih ne vidimo - idemo sve dol manastira "Morača". To je onaj put, za Beograd pored Morače. Idemo istim putem, samo ne preko Višegrada, jer bi pet puta prelazili carinu. Jednom na Uvcu, drugi put pri izlasku iz Višegrada, našu i Srbijansku carinu, a onda na ulazu u Zvornik - našu i Srbijansku. To je čitava petljavina. Pored toga, tih pet prolazima i stalnih kontrola, a posebno je ona u Bijelom Polju i Prijeplju, pri izlazu iz Crne Gore i na ulazu u Srbiju. Uz put, vidjela si, toliko ima kontrola da ti srce stane! Treba obratiti pažnju na miliciju u Crnoj Gori. Oni su brojniji na punktovima i na putu, jer nije na ratištu na Kosovu.

MIRA PERIĆ

(osmjehuje se)

Dobro kaže moj sin Boris, da si pravi čarobnjak. Ali, kraju šala: kako si zamislio prolaz?

NENAD OKUKA

Ne brini. Kod Manastira MORAČA čeka nas moj prijatelj, koji je

bivši funkcioner MUP-a RS, ima jednu motorolu kod sebe, a ja imam drugu u kombiju. Zato ću ići ispred tebe, a ti moraš strogo da me pratiš. Ako ukrajčim ja, ukrajči i ti. To znači da moj prijatelj Tajson javlja da je milicija na putu, da kontroliše saobraćaj i protok robe.

Ulaze u auto. Kreću. Voze do manastira "Morača". Tu ih, s desne strane, čeka visok i krupan čovjek - ispred "audiya 100"

TAJSON

(dječijim glasom)

Ja ću ići ispred vas, vremenski mjereno, pet minuta, to je otprilike četiri ili pet kilometara, a može manje i više, ali ne toliko da budem izvan dosega motorole koju imaš ti, Nenade. Ti si, nadam se, s gospodom udesio kako ćete i kojim redosledom.

Tajson pali auto i ide ispred njih. Nenad i mira ulaze u vozila i prate ga.

NENAD OKUKA

(u kombiju, uzimajući motorolu)

Jarane, je li sve u redu?

TAJSON

(iz auta)

Veza funkcioniše, ako bude potrebe - javiću ti, a ti znaš šta ti je činiti. Ako bude uz brdo zastoja, u dometu smo, neće biti problema.

MIRA PERIĆ

(u autu)

Bože pomози (krsti se tri puta)!

Odbrzavaju. Prolaze KOLAŠIN, MOJKOVAC, BIJELO POLJE. Iza Bijelog Polja, prije policijskog punkta – Tajson ih zaustavlja.

Tajson odlazi. Mira i Nenad se rashlađuju na česmi. Nakon kraće pauze pojavljuje se Tajson.

TAJSON

(Nenadu)

Sve je u redu, bez zastoja, milicija vas neće zaustavljati. Oni će se naći u poslu ili će biti u kućici kraj ceste. Vi prođite, ali krenite odmah, jer ste najavljeni, dok nisu zaboravili.

PRETAPANJE

Nenad i Mira pale auta i prolaze punkt u Bijelom Polju. Dok prolaze oba policajaca su se zabavila sa šoferom teretnog kamiona. Tajson, dok prolazi, iza Nenada i Mire, pored milicije - pozdravlja ih mahanjem. Tajson pretiče, na putu do Prijepolja, Nenada i Miru. Staje prije Prijepolja, opet

kod česme, koja je s lijeve strane puta. Ponovo svi izlaze iz automobila.

TAJSON

(Nenadu i Miri)

Idem u izviđanje. Ima zaobilaznica i desno i lijevo. Desno je preko mostića, a lijevo ispod mosta, na Pljevljanski put, pored livnice. Ova milicija je nepotkupljiva, a posebno zbog zategnutih odnosa između Crne Gore i Srbije, odnosno što su njihovi na ratištu, a ovi drugi nisu. Za nas je sreća što ih manjka pa ne mogu pokriti sve prilaznice i odlaznice, zaobilazne puteve i puteljke.

(Odlazi)

Mira i Nenad čekaju. Ponovo se rashlađuju vodom sa česme. Ubrzo se pojavljuje Tajson.

TAJSON

(poslovno)

Idemo odmah, nema nikoga desno, ali mogu da se pojave. Idem prvi, vi iza mene, bez zastoja. Još jednom, moramo sto brže prošli kroz Prijepolje!

Odlazi. Za njim, kao pričepljeni autima, idu Mira i Nenad. Prolaze grad. Osvrt na carinu u Prijepolju. Sva vozila zaustavlja policija. Dugi niz vozila je u redu, čeka kontrolu. Tajson ide kroz NOVU VAROŠ. Na izlazu iz, desno, na nizbrdici, na prašnjavom dijelu puta - milicija.

TAJSON

(uzima motorolu i javlja)

Nenade, stani na pumpi u Novoj Varoši. Je si li primio poruku?"

NENAD OKUKA

(krči motorola, a onda se čuje čist glas)

Primio sam poruku! U blizini smo pumpe. Natočićemo pomalo goriva. Sačekaćemo da se javiš ili pojaviš na pumpi!"

Nenad skreće kod pumpe. Mira ide za njim. Toče gorivo. Onda se parkiraju... Čekaju. Nenad podiže haubu od Mirinog "pasata", kontroliše stanje motora. Pojavljuje se Tajson.

TAJSON

Moramo sačekati. Tu milicija vrsi povremeno kontrolu. Ubrzo ce otici.

Tajson odlazi u patrolu.

NENAD OKUKA

(OFF, drži motorolu iz koje se čuje Tajsonov glas)

"Nenade, milicija je otišla na ručak. Palite auta i krećite!"

Nenad i Mira ulaze u auta i kreću. Probrzavaju preko planine ZLATIBORA, TARE, gradova BAJINE BAŠTE I LJUBOVIJE...

15. INSERT

ČAMDŽIJA prije ZVORNIKA, s donje strane puta, pored jezera. Tajson, Mira Perić i Nenad Okuka utovaraju robu u njegov podrum.

ČAMDŽIJA

Večeras, kada vam javim, vi se nađite s drugu stranu, znate dobro gdje i na kojem mjestu. Sva roba će se naći tamo, mogu sve potovariti na dva čamca.

Nenad broji marke Tajsonu. On ih stavlja u džep.

TAJSON

(idući prema autu)

Sve u redu, burazeru!

Tajson brzo odlazi. Mira i Nenad sjedaju u auto. Odlaze. Preko carine na KARAKAJU prolaze bez pregleda. Odlaze u restoran hotela "SVETI STEFAN".

16. ISPOVIJESTI

Restoran hotela "Sveti Stefan". Nenad i mira za restoranskim stolom. Konobar ih ljubazno uslužuje. Čuje se tiha muzika sa razglasa.

MIRA PERIĆ

Ko ti je Tajson?

NENAD OKUKA

Prijatelj, pravi prijatelj. Znaš da sam ti govorio da su u ratu, a naročito poslije rata, bitniji prijatelji nego blago profiteursko. Svaki posao ima svoju tajnu, a posebno ovakvi poslovi koje ti radiš. Povjerovati je ponekada kao izdati, nikada ne znaš hoće li onaj kome povjeravaš naći neko treće uho. Zato...

MIRA PERIĆ

Znam, jezik za zube, nikome ništa, pa ni djeci. Neka tvoji sinovi misle da si mi bila asistent u sali za izvođenje mađioničarskih vještina i hipnotisanje pojedinaca i grupa.

NENAD OKUKA

U ratu sam sve pojave vidio izbliza i iznutra. Bio sam i borac i funkcioner, a mogao sam se izvući na stotinu načina, ne uz pomoć trikova, već realnih činjenica, jer su me trebali, jer nisu mogli bez mene nabaviti robu za vojsku. Prošao sam kroz sve krugove sarajevskog pakla.

Putovao sam nekada između zrna, između dva pucnja, a često sam bio zacrnjen krug - između nišana i mušice. Tako me je našla granata, pala je u porciju, razbila me kao igračku. Vidio sam oči drugova koji umiru, odlazili su u smrt s osmijehom, vjerujući da nisu uzalud poginuli... Sve se to dešavalo na frontu, onima koji državu zaljevaju, crtaju svojom krvlju, dok profiteri, pauci rata, odnose sve svoje i tuđe sa sobom. Od Hrvata su kupovali benzin po litru pedeset pfeninga, pola marke, a prodavali su ga osiromašenom narodu za četiri marke. Po jednoj cisterni od trideset tona, šta misliš kolika je zarada? To je sto pet hiljada maraka. A koliko je takvih cisterni prodato?! Da se to prodavalo kroz kontrolisane centre, mnogo bi bilo bolje i vojsci i narodu. Sada imamo na stotine pumpadžija, šleperovića, bifedžija, koji su preselili svoje grunтовnice u Šumadiju, u Primorje, Vojvodinu... Za sve to je kriv glavni menadžer mafije, koji je pravio pjesničku državu u oblacima, aerodrom na romanijskom Tibetu, kako bi bio bliže Bogu, s taj isti narod je, u raspuklu zemlju, propadao s tugom. Njihova deviza je: "Nema pare bes omare!", a može i ona: "U ime oca i sina i svetoga duha, u lijevi džep, u lijevi džep!"

(pokazuje prstima desne ruke, ubadajući u lijevi džep više puta).

MIRA PERIĆ

"Ko državu pljačka, doslovan je slave, a ko malo krađe - ostaće bez glave!"

NENAD OKUKA

Poslije guste magle u ratu, sad se bolje vidi i čuje - razvidjelo se i raščulo po "državi dobrih domaćina". Kakva ironija kada glavni menadžer mafije kaže golotrbom narodu "gradimo državu dobrih domaćina"? A oni dobre domaćine raskućiše, raseliše, poslaše u kolektivne centre od Trebinja do Prijedora...

MIRA PERIĆ

Šta da rade izbjeglice? Da otimaju ili da švercuju? Oni su građani trećeg reda, sve drže mještani.

NENAD OKUKA

Dobro, da se vratimo do tebe i do tvoje robe.

MIRA PERIĆ

Sve ću brzo rasprodati. Pola robe je već naručeno, a drugu polovinu ću prodati nazivajući mušterije telefonom. Neću se ni pojavljivati na pijaci s tolikom robom.

NENAD OKUKA

Tvoja roba, tvoja prodaja, moje je bilo samo da ti pomognem da roba stigne na lice mjesta.

(Miri diskretnije)

To sam uradio tebi za ljubav, ali ne što sam hipnotizer i mađioni-

čar, već kao neko ko ima prijatelja. Ja imam s druge strane za život, neće mi manjkati.

MIRA PERIĆ

(razdragano, nježno)

Hvala ti, stvarno si nezamjenljiv, sve mi ide nabolje kako sam tebe srela.

(ljubi ga nježno).

Plaćaju konobaru. Izlaze. Mira ide pred svoj stan, Nenad prolazi dalje. Mira ulazi u stan. Sinovi su u dnevnom boravku. Mira ih razdragano pozdravlja poljupcima. Odlazi u kupatilo. Izlazi iz njega i presvlači se u spavaćoj sobi. Ulazi u dnevni boravak.

Telefonira.

MIRA PERIĆ

(drži slušalicu u lijevoj ruci)

Pa, dobro, znači da ti ostavim tri kartona LM-a. Ponovo okreće brojčanik) Halo, Bebo, dovezla sam ti robu, hoćeš li?

(Pauza)

Dobro, onda da ti ostavim dva "Lakija" i jedan karton "Partnera"... o, da i jedan karton "Vinstona". (Vraća slušalicu, telefon zvoni. Podiže slušalicu) Nemam više ništa, sve sam rasprodala... da, petnaest kartona. Obezbijediću ti sledeći put, bar dva kartona.

Ustaje i grli sinove

17. MIRA PERIĆ I SIN BORIS PERIĆ

MIRA PERIĆ

(diže slušalicu)

Halo... Jesam... Nemam... Sve sam rasprodala. (Odlazi u kuhinju. Telefon ponovo zvoni) Halo, ja sam... Nemam. Možda će biti...Kada? Pa, dok vidim...

(okreće brojčanik)

Dobija telefon Nenada Okuke) "Dobili ste telefon Nenada Okuke, koji je hitno otputovao, zbog neodložnih poslova..."Mira nervozno spušta slušalicu. Nemirno šeće po stanu. Na vratima se pojavljuje mlađi sin Boris).

BORIS PERIĆ

Zdravo, mama! Šta je? Je li te neko nasekirao?

MIRA PERIĆ

Nije, sine. Nudi mi se posao, ali ne mogu da ga prihvatim.

BORIS PERIĆ

Čika Nenad ti je potreban?

MIRA PERIĆ:

Kako znaš?

BORIS PERIĆ

Ne znam kako, ali znam! Ponekad mi je i trag ljudske misli vidljiv, tako da ljudi od mene ne mogu ništa da sakriju. U školi sam, danas, pronašao lopova. Dolazila je milicija, bio je pretres, ali niko ništa nije otkrio. Ja sam zamolio učiteljicu da to učinim. Ona je mislila da se šalim. Djeca su je nagovorila da mi to dozvoli, grajala su "pustite ga, pustite ga!" Odmah sam pokazao na Miroslava. Ona je, želeći da me provjeri, pitala: "A gdje je pribor koji je on uzimao od djevojčica i dječaka?" Otišao sam sa njom u potkrovlje škole i pokazao joj mjesto gdje ga je sklanjao. Djeca su me počela gledati kao proroka, sa strahom da me gledaju u oči.

MIRA PERIĆ

Sine, znam da si mnogo samostalniji od brata Saše, ali da vidiš unaprijed - nisam znala. Ti si se počeo time baviti kako si se upoznao sa Nenadom Okukom, je li tako?

BORIS PERIĆ

Jesam, ali nešto od toga je u meni stalno tinjalo. Bilo me strah da to iskazujem. (Gleda u majku) Eto, ja znam da ti je sada neophodan Nenad Okuka, da ne možeš maći bez njega.

MIRA PERIĆ

Da li da krenem sama bez njega?

BORIS PERIĆ

Obećala si mušterijama da ćeš imati robu za dva dana. Uzmi mene... Ako odeš imaćeš problema, opet će ti pomoći Nenad, ne on nego njegova druga, produžena ruka...

MIRA PERIĆ

Nisi ti, sine, za takvog posla.

BORIS PERIĆ

Misliš?

MIRA PERIĆ

Ne mislim, ali osjećam, kao i svaka majka^ dužna sam da te zaštitim od grubih poslova koje teško odrađuju i odrasli.

BORIS PERIĆ

Čika Nenad kaže da ja imam začuđujuće zrelu dušu odraslog čovjeka. On uvježbava moju vidovitost, skriva mi predmete u

jednu kutiju koje ja otkrivam: pogađam od čega su ti predmeti, kakve su boje, koliko su teški...

MIRA PERIĆ

To su trikovi, to je mađijanje uma. Moja pokojna baba je bila vidovita, ali su je izbjegavali kada se time bavi, mislili su da je vještica.

BORIS PERIĆ

Znači, ja sam nalik na babinu babu!

MIRA PERIĆ

(zamišljeno)

Sine moj, ti tako vješto zaključuješ, u hodu, ne misleći se ukopan na mjestu. Nikada ne učiš, a dobijaš najbolje ocjene.

BORIS PERIĆ

Meni, mama kao da neka nevidljiva sila na uhu šapuće ono što će biti, što treba da izbjegnem, da me ne bi snašla nevolja. Ponekad poželim da usprkosim toj sili da vidim hoće li mi se nešto loše dogoditi... Ako ne vjeruješ povedi me sa sobom u Tuzi, pa da ti kažem kojim putevima i na koji način možemo lako proći...

MIRA PERIĆ

Sine, nemoj da te preopterećuju moji poslovi i moje dileme.

BORIS PERIĆ

To ništa ne možeš od mene sakriti. Sve što se tebi događa ja vidim, kao linije na dlanu, kao let ptica u vazduhu. Prije nego što mi se pokojni otac javi, osjetim zapuh toplog vazduha, neku unutrašnju napetost u grudima, a onda čujem glas, vodim dijalog s njim. Čika Nenad kaže da ne valja prizivati mrtve, da oni ne mogu a da se ne odazovu, ako ih iskreno pozoveš...Neki čovjek ih je prizivao ali je poludio! Čika Nenad kaže da treba posebna vještina da se oni vrate, a da onaj ko ih priziva ne ostane poremećen...

MIRA PERIĆ

(krsti se tri puta)

Bože sakloni, sine šta to pričaš? Nisi, valjda, o svemu tome pričao sa Čika Nenadom?

BORIS PERIĆ

Jesam, i pokojni otac mi kaže da se držim Nenada. On zna da si ti sa njim, kao nekada što si bila sa njim. Ne osuđujete! On, naprosto, hoće sebe da potpuno izbriše, skloni iz tvoga života, čak i iz sjecanja!

Na vratima se pojavljuje Saša Perić. **Nosi torbu u ruci.**

SAŠA PERIĆ

Zdravo, mama, zdravo Borise!

(Majci)

Šta ima za ručak?

MIRA PERIĆ

Ima riblja čorba, punjene paprike, puding, kolači. Idi u kupatilo, operi ruke, sada će majka postaviti ručak.

Mira iznosi iz kuhinje zdjelu sa supom i punjenim paprikama, staklene posude s pudingom, kolače.

17. UDVARANJE CARINIKA CICMILA

Dok Boris i Saša doručkuju, majka potrčkari po kuhinji nudeći im hranu. Kada pođu iz kuće - ljubi ih u obraz po tri puta. Jutro. Djece odlaze u školu.

MIRA PERIĆ

(sinovima):

Djeco, ako me ne zateknete u stanu, uzmite novac i otidite u restoran "Šoja", ručajte, ali nemojte ni večeru preskakati.

SAŠA PERIĆ

Možeš, mama.

BORIS PERIĆ

Neće biti nikakvih problema, ovdje, samo se čuvaj ti da ih ne budeš imala na putu!

Djeca izlaze. Mira Perić se sprema za put. Zaviruje u novčanik. Uzima ključeve od auta. Izlazi na parkiralište. Pali auto. Odlazi. Slika pijace u Tuzi. Kupovina teče ubrzanije. Prodavac cigareta Žara utovara pet kartona u "audija".

PRODAVAČ CIGARETA ŽARA

(umilno)

Srećan put, gospođo!

Bez problema prolazi policiju iza Tunela i u Plužinama. Dolazi do carine, na crnogorskoj strani. Zaustavlja auto. Pojavljuje se carinik Nebojša Cicmil.

NEBOJŠA CICMIL

Jesam li vam, lijepa damo, rekao prošli put da vas više neću onako propustiti!

MIRA PERIĆ

(gleda u carinika)
Jeste. NEBOJŠA CICMIL: Paaa...

MIRA PERIĆ
(gleda ga umilno, poklonički, ali i zavodljivo)
Vi ste ovdje Bog.

NEBOJŠA CICMIL
Uh, nemojte tako, suviše ste me podigli, a ja se bojim visine. Oznajim se u snu kada sanjam pad. Ja se ne probudim pokidali bi mi se nervi.

MIRA PERIĆ
Šta mi predlažete?

NEBOJŠA CICMIL
Da se vratite!

MIRA PERIĆ
Uh, gdje, u Tuzu?

NEBOJŠA CICMIL
Ne, dobro me slušajte, puteljkom desno, ispod carine...Ne, ne moraš, sačekaj me. Uskoro se smjenjujem.

MIRA PERIĆ:
(odlazi u kafanu, puteljkom desno)
Dobro!

Kafana je prosta, bez gostiju. Mira Perić uzima Kafu i kiselu vodu. Ubrzo se pojavljuje carinik Nebojša Cicmil.

NEBOJŠA CICMIL
(ulazeći u kafanu, skoro s vrata)
Neka stoji tvoje auto ovdje, kod ove kafane, neće ga dirati, je l' tako?
(obraća se konobarici, koja potvrđuje glavom)

MIRA PERIĆ
(gleda u Cicmila)
Pa, ako baš mora!

NEBOJŠA CICMIL
Ne mora, ali ja te pozivam. A iza toga ću ti pomoći da prođeš obadvije carine.

MIRA PERIĆ
Dobro, onda da pođemo!

Izlaze i sjedaju u luksuzno auto carinika Nebojše Cicmila. Prava ugodica je voziti se u njemu. Dolaze u Plužine. Skreću udesno, kroz grad, stižu u luksuzan restoran. Vidi se kamin. Vatra bukti, pucketa.

NEBOJŠA CICMIL

(pokazuje Miri na kamin)

Osjećaš li kako ova vatra pucketa, kao da šapuće kao da hoće da nam prenese neku tajnu poroku?

MIRA PERIĆ

Vi kao da niste carinik, već pjesnik!

NEBOJŠA CICMIL

I carinik i pjesnik. Jedno iz ljubavi, drugo iz nužde. Pogodi koje je koje?

MIRA PERIĆ

Carinik iz nužde, pjesnik iz ljubavi!

NEBOJŠA CICMIL

(ushićen)

Da znaš da bi te sada tako slatko poljubio, ali da znam da se ne bi ljutila.

(Mira ga pogleda začuđeno)

Šta je, zar pored ove vatre, u ovom bakovitom ambijentu može neko da laže ili govori laži? Ne dolazim ja ovdje sa svakim. Vi ste prva koju sam doveo i koja mi se sviđa. To je ono dopadanje na prvi pogled, kad duša zabukti od umilnosti što je pored vas neko ko vam se bez glasa i riječi, samo svojom pojavom, pokretima, ali i nečim nerazjašnjivim, dopada.

Prilazi konobarica... Ubrzo piće dolazi na sto, ali i večera, Kao da je bila pripremljena.

NEBOJŠA CICMIL

(kada se konobarica udalji)

Prijatno, gospođo iz Zvornika!

MIRA PERIĆ

Hvala, i vama!

Jedu. Ponekad, umilno Nebojša Cicmil pogleda u miru. Ona se zacrvni u obrazima, sto Cicmilu ne ostaje neprimjetno.

NEBOJŠA CICMIL

(konobarici)

Donesi nam još jedno piće!

Konobarica donosi. Nebojša Cicmil nazdravlja Miri Perić. Ona mu odzdravlja, gledajući ga u oči.

MIRA PERIĆ

Meni se, stvarno, neobično dopadaju stihovi drevne, nepoznate, kineske pjesnikinje:

Na svijetu, dragi –
šta da činim? –
toliko ljudi ima,
a ja za tobom
čeznem - jednim!

Cicmil ćuti. Kao da upija tišinu iza tih stihova.

MIRA PERIĆ

Zar vi mislite da su sve žene tako lakodobive, da pristanu čim vide da im se neko udvara? Ja ni svog pokojnog muža nikada nisam prevarila, čak ni u mislima. Nije mi trebalo, imala sam sve što mi je bilo potrebno. Sada mi nedostaje sve - i on i ono što je on pružao, a najviše djeci. Ima onih koji misle da se mi udovice najlakše možemo povaliti, da one ne znaju reći "neću".

NEBOJŠA CICMIL

Nisam, vjeruj, znao da si udovica. Meni si se dopala na prvi pogled. "I' je đavo, ili su mađije, il' je nešto gore od oboje", tako je to opisivao Njegoš.

MIRA PERIĆ

Negdje sam pročitala da se muškarac zaljubljuje gledajući ženu, a žena slušajući muškarca. Meni je to najbolja definicija ljubavi, a ne znam čija je.

NEBOJŠA CICMIL

(Stavljajući svoju ruku na Mirinu)

Ljubav se osjeća u uzajamnosti, u uzvišenosti darivanja i uzimanja, ne treba je verbalizovati

(Mira povuče ruku).

MIRA PERIĆ

Zar bi mi oduzeo robu, ako me osjećaš onako kako mi ističeš?

NEBOJŠA CICMIL

Ko spominje robu! Da sam se držao robe i pravila - zar bi bio ovdje sa tobom!?

(Ispija piće, naručuje rukom konobarici drugo)

A što se robe tiče - lako ćemo, pomoći ću ti da prođeš i onu carinu dole, ali, vjeruj mi, ništa ti ne lackam - sve ti iskreno govorim.

Nisam lakorječiv niti se razmećem riječima, ako ne osjećam dušu u njim?

MIRA PERIĆ

(uzdahnu, zapali cigaretu)

E, moj Bože, na šta nas sve životni put može navesti, i ratni pakao, a posebno odnosi koji nastaju poslije rata... Život je veliki majstor, uči te da budeš što nikada nisi ni sanjao da ćeš biti.

NEBOJŠA CICMIL

(spušta ruku na Mirinu, nježno je dodirujući)

Stvarno si čarobna. Ti nosiš čaroliju u sebi, ukritu draž, koja za ziva na ljubav...

MIRA PERIĆ

(začudo)

Otkud znaš (prelazi na ti)?

NEBOJŠA CICMIL

Osjećam to, to se na mene prenosi iz tvojih pokreta, iz negovora, dok mi neka blaga struja prožima tijelo, dok te gledam, dodirujem...

MIRA PERIĆ

(namještajući se u stolici, zauzima pozu da gleda u njega direktno)

Sada bi, vjeruj, morala da idem. Hoćeš li mi pomoći?

NEBOJŠA CICMIL

O, Bože, pa neću ti valjda kao papagaj ponavljati da hoću.

Nebojša Cicmil plaća konobarici. Izlaze. Sjedaju u luksuzni automobil nebojše Cicmila. Idu pored jezera. dolaze do carine. Idu do "pasata" Mire Perić. Sa mirom u auto sjeda i Nebojša Cicmil. Sa carinikom lako prolazi obadvije carine, rampa se diže kada vide carinika Cicmila. Na donjoj carini, Cicmil izlazi iz Mirinog auta. Izlazi i mira. On je pozdravlja držeći je za ruku. Na kraju je ljubi u obraz, a onda u usta. Ne uzmiče, ali i ne prihvata. Mira sjeda u auto, mahne Cicmilu i odbrzav zavojitim drumom, ispod kojeg je strmina, a sasvim u dolini - rijeka maslinaste boje. Huk se čuje kroz otvoren prozor automobila.

18. PERIPETIJE U ROGATICI

Mira vozi. U kadru se pojavljuje tabla "Rogatica". Iza table, nekoliko metara – milicija miru zaustavlja.. Pečat sceni daje mahanje znakom "stop". Drugi policajac sjedi u autu.

POLICAJAC NA PUTU

Vi, gospođo, kao da hoćete da prodete?

MIRA PERIĆ

Nisam vas na vrijeme vidjela od table sa natpisom "Rogatica".

POLICAJAC NA PUTU

Nije to, već roba koju vozite.

(Ironično)

Cigare i to podosta, je li?

MIRA PERIĆ

Pet kartona!

POLICAJAC NA PUTU

Uh, uh, sa tolikom robom nismo nikoga pustili?

MIRA

(pomirljivo)

Može li ikako da ja prođem?

POLICAJAC NA PUTU

Nikako! Kada su te svi pustili, mi nećemo. Njih si mogla i da podmitiš, možda si mogla proći i na šarm, ali kod mene ne može. (Prilazi i drugi POLICAJAC) Vidiš, ima pet kartona. Prošla je carinu i sve kontrole. Došla je do nas. Uzalud sam joj mahao, htjela je da prođe

(drugi POLICAJAC gleda u robu).

MIRA PERIĆ

Nas sirotinju zaustavljate i oduzimate nam robu, a konvojii konvoji šlepera balvana i svake druge robe prolaze, uz pratnju Specijalne policije s Pala, kojekakvih savjetnika Tintor Velibora i Velibor Cintora, koji su razgradili državu "dobrih domaćina", formirali su i preduzeća koja se bave samo švercom cigaretama, utajivaju poreze, a pojedinci, aljučni funkcioneri, ekstra profite stavljaju u svoje džepove. Vjerovali su u ovu državu u kojoj sam izgubila oca moje djece - ne bi kupovali stanove i kuće u Srbiji?!

POLICAJAC NA PUTU

Gospođo, recite to njima. Mi s tim nemamo nikakve veze. Vi kao da ste revolucionar na putu, a ne švercer?!

MIRA PERIĆ

Lično sam vidjela kako lopovski konvoji prolaze kroz Rogaticu. Njih niko od vaših nije smio zaustaviti. Što niste žrtvovali službu za pravdu koja bi ugrijala narodu dušu? Od njih se sklanjate, a ako im stanete na put - ode služba ili ode glava. Zato su u Srbiju puca- li na miliciju, rafalom. Roba je prošla. Nisu smjeli ni da ih go- ne...Mene samohranu majku, suprugu poginulog borca, zaustavlja- te i maltretirate. Oduzmite robu, dajte mi potvrdu, otvoriću sva

vrata - vratićete je!

DRUGI POLICAJAC NA PUTU

Pusti je, ali neka drugi put ne prolazi ovuda - neka ide srbijanskom stranom do Zvornika.

(Prilazi autu. zatvara vrata s desne strane, onda prilazi Miri, govori tako da ne čuje njegov kolega)

Ja sam brat od Nenada Okuke, pozdravite ga. Recite mu da je u pravu kada kaže: Poslije rata će biti važniji prijatelji nego devize profitera. Ovdje milicija, da bi zamaskirala lopovluku - hvata sitne, a krupne lopove pušta, sklanja im se s puta!

MIRA PERIĆ

(Drugom policajcu na putu)

Hvala vam što ste me pustili. Pozdraviću vašega brata!

Odlazi. Maše drugom policajcu na putu, koji joj je pomogao da probe sa robom.

19. MORISOVE I NENADOVE ČAROLIJE

Mira Perić ulazi u kuću. Sinovi skaču. Ljube je. Ona ih grli i ponovo ljubi obojicu. Boris je pogleda sa osmijehom.

BORIS PERIĆ

(osmijeh još traje)

Rekao sam ti, mama, da ne možeš od mene ništa sakriti, da sve što se tebi događa ja vidim, i ne samo da vidim kada ti se događa već i ono što će ti se dogoditi.

MIRA PERIĆ

Pa zar si vidio kako ću proći na putu?

BORIS PERIĆ

Neki te čovjek nije mogao propustiti da odmah prođeš, ne od službe i naloga službe, već od zaljubljenosti, jer se kao začaran zaljubio u tebe, a ti si samo gledala kako da završiš svoj posao. U jednom momentu i ti si bila opjancana njegovim udvaranjem, ali si se nekako izvukla, igrama lukavosti koje nauče da igraju žene tvoga kova, kada se same počnu probijati kroz život.

MIRA PERIĆ

Kako to vidiš?

BORIS PERIĆ

(sada ga prati i Saša)

Lako, kao da mi neka nevidljiva sila ili dvojnik iz svemira na uho šapuću šta ću reći. Ne vidim slike, one kao u snu, ali u meni se na-

jednom riječ okrilati i mora da izađe iz mene.

MIRA PERIĆ

Kako vidiš unaprijed ono što će se dogoditi?

BORIS PERIĆ

Ne mogu to vidjeti na nečije traženje, ali ono samo iskrsne pred mene. U glavi osjetim prosjev - svijetleći upitnici i svijetleći odgovori vode dijalog...

MIRA PERIĆ

(zapitljivo):

Sine, znaš li gdje je majka bila?

BORIS PERIĆ

I koji si problem imala da prođeš... Ali te opet spasio Nenad Okuka, odnosno njegova druga ruka...Na njega si se izvukla. Je li tako?

MIRA PERIĆ

Jeste, spasio me njegov rođeni brat! Pa ti sve vidiš i kada nisi samnom?!

BORIS PERIĆ

Vidim, mama, ali je sva sreća što od toga još nemam problema, ali ne znači da ih ne mogu imati, jer me često i djeca pitaju šta će biti, ko je lopov?! Tako mi kaže Čika Nenad. I on je vidovit. Samo dobri ljudi mogu biti vidoviti i vidjeti budućnost, zloće nikada, oni ne vide prst pred nosom ili okom.

Ulazi Nenad okuka. Nije se čulo zvono, a ni otvaranje vrata. Vrata su bila, kao i uvijek zaključana, jer je bilo skoro gluho doba noći.

NENAD OKUKA

(sve troje ga vide, ali Mira i Saša su zaprepašćeni kako je ušao kroz zatvorena vrata, ali Boris nije)

Dora veče majko, dobra veče djeco! Nemojte se čuditi što prolazim kroz zaključana vrata. Nadam se da vas je moj učenik Boris pripremio za to!

Nenad okuka iz sakoa, iz malog džepića, s lijeve strane vadi jednu po jednu svilenu maramicu i spušta ih na tepih. Skida sako i prekriva maramice. Podiže sako. Nigdje ni jedne. Predaje sako Borisu da ga pregleda i obuče? Boris pregleda sako, stavlja ruku u svaki džep - ali nigdje maramica. Iza toga - Nenad iz šešira vadi bijelog zeca. I šešir i bijeloga zeca predaje Borisu. Boris stavlja bijelog zeca u šešir...prekriva šešir crvenom maramicom. Podiže maramu, izvrće šušir - nigdje bijelog zeca. Boris se penje na stolicu. Nenad mu daje jamboliju sa kauča. Boris je drži, tako da se Nenad ne vidi iza jambolije...

BORIS PERIĆ

(držeći jamboliju)

Hokus-pokus, sad ga. Vidiš, sad ga ne vidiš. Gdje je Nenad, mama, gdje je Nenad, Borise?

MIRA PERIĆ

Eto ga iza jambolije

SAŠA PERIĆ

Jeste, eto ga, ti si ga sakrio.

BORIS PERIĆ

(spuštajući jamboliju, lagano na tepih):

Gdje je?

Nenad je nestao. Mira i Saša su zapanjeni.

BORIS PERIĆ

On ne samo da je nestao iza jambolije, već iz naše kuće. Provjerite!

20. TIJELO I DUŠA

Bračna postelja u kojoj spava Mira Perić. Prije spavanja mira pali kandilo kraj kojeg je luksuzni ikonostas i ikona Svetog Nikole. Krsti se i moli se bogu šapatom. Pogleda u fotografiju na zidu. Sa desne strane - pokojni muž: tri puta nestane i tri puta se pojavi uz bljesak munje.

MIRA PERIĆ

Bože pomози, nisam se molila Čudima, već Bogu!

Spavaćom sobom zablješti svjetlost.

MIRA PERIĆ

Bože pomози, Isuse Hriste, sine božiji, pomiluj mene grešnicu!

Gasi svjetlo, liježe u postelju, ostaje upaljena stona lampa. Na šalteru smanjuje svjetlost stona lampe. Kada se okrene na lijevu stranu - vidi pored sebe Nenada Okuku. Umjesto da je zapanjena otkud on - ona mu se silovito baca u zagrljaj. Iz žudnje za zaštitom od svega što je doživjela u posljednjih nekoliko sati - sva srećna prihvata ljubavnu igru sa Nenadom.

MIRA PERIĆ

(uz uzdah zadovoljstva od strasne ljubavi)

Nenade, ovako sam nešto priželjkivala od kad znam za sebe, bolje reci od kada se pobudila seksualnost u meni. A to je da se voljeni muškarac pojavi onda kada mi je najpotrebniji, da prođe kroz

zidove, da me strasno obljudi, uđe u mene, ostane dugo dugo u meni.

NENAD OKUKA

(nježno)

Znam, draga, to sam pročitao iz tvojih pokreta, iz očiju, to izbija iz dubine tvoga bića... Samo su oči svetitelja s ikone mogle da vide puteve kojima sam prošao do tebe - do buktinje ljubavi. Ali, draga moja Miro, to može shvatiti samo onaj ko je daleko od zemaljskih zala, kome zlopogledan i zlomislen čovjek ne može ništa. Ljudima pusnicima i ženama pusnicama ne treba o tome pričati. Ja sam prošao hod po mukama da bi došao do sebe, ali i do tebe.

Nastavljaju ljubavnu igru. Nježno, kao da se sjenke grle, a ne dva tijela. Tu scenu prati Nenadov glas:

"Samo onaj ko može da se usitni do atoma i svoju misao potčini sili svemira - utiče na pojave i događaje. Pri tom, ne smije se rasipati u riječima i mislima.

Riječ nije ona koja govori nego ona koja utiče, koja spaja i rađa, samo se treba čuvati nijemog đavola koji se sakrio u bezvučne suglasnike, u kamenje, u oblake, u čaše, u knjige...

Sve je psihički dodir, jezik uticaja je jezik bajke, a ne nauke! Samo, s nje treba skinuti đavolje runje. A to mogu samo oni čija misao je iz srca - čista kao nebeska suza."

Bljesak munje osvjetljava spavaću sobu. Pri tom se vidi fotografija mire i pokojnog muža. Još jedan bljesak - ali na fotografiji je umjesto pokojnog muža Nenad okuka. Fotografija raste, dominira scenom.

MIRA PERIĆ

Nenade - moja buktinjo ljubavi, hoćeš li mi objasniti ove neobične pojave?!

NENAD OKUKA

Uzmi rječnik simbola, pogledaj šta piše na strani sto trideset i sedam.

MIRA PERIĆ

(ustaje, ogrće se čaršafom. Traži u stalaži riječnih. Vraća se do bračne postelje, otvara rječnik i čita):

"U čarobnjaštvu čovjek može svoju dušu prodati đavolu, a u zamjenu dobiti ono što želi na ovom svijetu. To je ugovor s mefi-stom. U mnogostрукim oblicima jedna njemačka legenda ističe da čovjek koji je prodao dušu nema više sjenke. Nije li to odjek vjeronanja u dvije duše... ili to simbolizuje da je čovjek izgubio vlastitu egzistenciju? Sjena bi tada bila materijalni simbol tako napuštene duše, koja od sada pripada svijetu tmine i više se ne može

pojaviti pod suncem..."

(zatvara rječnik. Usredsređuje se, sva je u samosabiranju)

Zato ti, Nenade, govoriš: "Bože, kako me bole oči i duše", "sjenke se grle na grobovima?", kao da si pjesnik a ne hipnotizer.

Jutro. Nenad ustaje i odlazi iz stana Mire Perić. Mira sprema postelju. Ulaže sinovi.

SAŠA PERIĆ

Dobro jutro, mama! Sanjao sam pokonjeg oca. Vidio sam njegov grob. Ti kao da si bila sa nekim, nad njegovim grobom sjenke su se grlile!

BORIS PERIĆ

Snovi se, je l' tako, mama, ne pričaju, oni se prate...
(izlazi, ostavljajući Sašu sa majkom).

SASA PERIĆ

Mama, noćas sam se opet znojio i imao sam napad tikova. Nisam imao uobičajeni osjećaj da će te neki ljudi odvesti od mene.

MIRA PERIĆ

U snovima je sve moguće. Oni su najčešće laž, život je istina. Ti prihvati ovo drugo, ne raspaljuj maštu, ne dozvoli da ti neko kaže: "Moja mašto, moja mašto - što me mučiš al' nizašto!"

SASA PERIĆ

(već utješno)

Dobro, tvoj primajčeni sin će poslušati svoju majku.

Saša se sprema. Boris se vraća i uzima torbu. Odlaze
U školu. Mira uzima telefon. Okreće brojčanik...

MIRA PERIĆ

Guze, imam pet kartona, hoćeš li ih kupiti sam, ili da ih nekom drugom prodam?... Dobro... Prodato. Cijene znaš, pristaješ li na njih... Znači dolaziš.

Ubrzo, pojavljuje se kupac guze. Mira izlazi iz stana... Odlaze u Garažu. Guze tovari robu. Plaća joj.

GUZE

Kako se zove tvoja firma?

MIRA PERIĆ

APP!

GUZE

Šta ti je to?

MIRA PERIĆ

Vidi se da si bivši policajac... Ako-prođe-prođe, a može i obrnuto: ako-propane-propane.

GUZE

Baš tako...

(smije se, odlazeći prema autu u koje je utovario robu).

21. TUMAČENJE OKULTNIH POJAVA.

Nenad okuka ulazi u dnevni boravak, obučen je ležernije - farmerice i džemper. Crne cipele se sijaju od uglačanosti.

NENAD OKUKA

(prilazeći Miri):

"Više ih je, mnogo je više nečistih duhova nego čistih. Jer oni su nemoćni, kao sjenka prema čistim duhovima. Udružuju se u legione protiv jednog čistog duha... a u duši, najvećoj tvrđavi, ima ih koliko sjenki na svijetu". Tako kaže najveći srpski duhovnik poslije Svetog Save, Nikolaj Velimirović, koji je isplakao svoje oči nad Ohridskim jezerom pišući "Molitve na jezeru", dok se molio za Srpsku slogu.

MIRA PERIĆ

(samoj sebi)

"Ima ih koliko sjenki na svijetu!"

NENAD OKUKA

Da, ponovila si ono što kaže Nikolaj Velimirović. (...) Nešto ti nije jasno, jako si zbunjena?

MIRA PERIĆ

Moj sin Saša je noćas sanjao da se duhovi grle na grobu njegovog oca. Znači nečisti duhovi su ga opsjedali?

NENAD OKUKA

Ne, nisu to nečisti duhovi ili duhovi bukači, koji napadaju ljudsku dušu, što bi rekao Nikolaj - kao najveću tvrđavu. Nisu to dušoždri, već smo to bili ti i ja, odnosno naše duše u buktavoj ljubavi. Tvoj pokojni muž je želio da se pojavi tvoj sanjani muškarac u životu, onaj kojeg si sanjala, željela, prizivala. On je osjećao da zrače vatreni izbojci iz tvoje kože. Žudnja žene za muškarcem je mjesečina njene ljubavi, treptaji njene duše u vazduhu. "Sjenke se grle na grobovima" je roman koji pišem. To je tako teško, jer moram pročitati nevidljivu knjigu života naših pokojnika, ili bar jednog od njih. Vježbam se da mi trag misli, kao trag ptica u vazduhu, postane vidljiv. Kada to uvježbam - nastaviću pisanje. Za sada...

(recituje, gledajući Miru u oči):

"Izljevak iz duše u rasadnik svjetlosti prati moj korak. Misli su uhvatljive za onu koju volim. I da me utamniče osvjetljivao bih njene puteve. Kada raste duša, grlimo se u svemirskoj koži. Tragovi misli i tragovi ptica su vidljivi. Naša krv struji u otvorenoj rani. Rukama od mjesečine dodirujemo se, unutrašnji otisci su vidljivi. Duša je u pokretu, ona je dodir tvoga tijela.

MIRA PERIĆ

(zadivljena)

Je si li to pisao meni?

NENAD OKUKA

Ja sam samo medij koji izvršava ono što mu se naredi. Ponekad moram pisati. A što se tiče stihova - pisao sam ih za tebe, mislio sam na tebe dok sam ih pisao, a to ti je isto.

MIRA PERIĆ

Pisani su meni, tvojom rukom...

NENAD OKUKA

Moja ruka je samo pisala. Ni stihovi nisu iz prve ruke, oni su od više sile. Neka neugasiva energija žrtava u prošlom ratu razbuktava moju dušu, zadužuje me da budem medij kroz čiju dušu, odnosno pokret olovke po papiru, se oslikavaju njihove riječi-prenosnice.

MIRA PERIĆ

Čije riječi-prenosnice?

NENAD OKUKA

Pokojnika, onih koji su izginuli u prošlom ratu!

(opuštenijim glasom)

I ti si medij, druga ruka, jer uzimaš robu od Albanaca koji su prva ruka, ti si druga, a oni kojima prodaješ su treća ruka. Najteže je biti druga ruka, jer nju trese struja i prve i treće ruke, jer je rukama raširenim vezan za prvu ruku i treću ruku. Njega najviše raspinju. Čovjek druge ruke je razapet, dušu je razapeo, kao žene veš na štrikove. Je l' tako?

MIRA PERIĆ

Jeste, jeste, baš je tako! Ja sam ta druge ruka, koju trese struja od Tuze do Zvornika, od kupca do prodavca.

NENAD OKUKA

Ti si medij posrednik. Ništa nije slučajno, pa ni to tvoje bavljenje cigarama. Da jeste - prvi ja ne bi učestvovao u tome. Ti nisi pod uplivom duha-bukača, koji čovjeka na vrhu igle zlovjeri uči. Takvi duhovi, fala Bogu, meni ne mogu ništa. Lako ih se oslobodim, jer vizueliziram zaštitni oreol, jer mi Bog nije pocijepao zaštitni

pokrov, tako da im otrovne strelice vratim i pogađam njihov najvitalniji dio.

MIRA PERIĆ

Koji dio?

NENAD OKUKA

Oni nemaju djela, oni su sjevremeni, svugdje prisutni, beskonačni su, a tako su mali - sažimaju se i usitnjavaju do atoma i šire, tako da su neuhvatljivi, ali često i neosjetljivi za ljudski duh. Nestaju i nastaju svuda, a najvole zabodak u čistu ljudsku dušu. Najviše napadaju one koji su druga ruka, koji su posrednici u kupovini, prodaji, kao i nas tumače skrivenih puteva...

MIRA PERIĆ

Je li grijeh kada bi te tvoje sposobnosti upotrijebili da prođemo miliciju i carinu?

NENAD OKUKA

Nije, ali nije ni čist pasao!

MIRA PERIĆ

Kako?

NENAD OKUKA

Zato što su cigare droga, prava droga, a to nije hrana, pa da ti Bog oprost. Bog, kada vidi da neko suviše živi nemoralnim životom - oduzima mu imuni sistem, a imuni sistem je Božji pokrov, zaštita Božja nad čovjekom. Otkud sida? Ona je kazna Božja nad čovjekom koji živi nemoralnim polnim životom. Ali, to što ti želiš od mene - nije preveliki grijeh, jer narod će i bez tebe - pušiti. Ti se samo utapaš u more grešnika, koji nisu na listi prioriteta za kaznu Božju.

MIRA PERIĆ

Ti si mi pomagao da prolazim sa robom od Tuze do Zvornika?

NENAD OKUKA

Jesam, a mogu ti pomoći da prođeš i do Čačka, Kragujevca, Novog Sada... Je li tako osjećaš?

MIRA PERIĆ

Da!

NENAD OKUKA

Čovjek ništa ne govori slučajno. Riječi i misli nose neku informacionu energiju (žudnje, težnje, intenzivnog osjećaja ili đavoljih nakana). Misli se kupaju u košulji jezika; njima kada je tijesno u košulji jezika - onda su od Boga, Istine i Znanja, a kada je tijesno - one

su đavolje runje, zlomišljenje, zlogovor, nazlobrzivost...Ni ja nisam mađioničar prve ruke, već druge i ko zna koje. Prva ruka je Sai Baba koji može sve učiniti: "čitati misli", "liječiti na daljinu", "iz ničega stvarati nešto", "pojavljivati se na više mjesta odjednom". Najveći mađioničar svijeta Dejvid Koperfeld - je druga ruka, bez obzira što prolazi kroz kineski zid...Kao i ja što prolazim kroz zidove kuca... Ali, draga moja, ima u nama Srbima nešto što u drugim narodima nema. Taj osjećaj nas prati kroz istoriju. Ponekada, kada dublje o tome razmislim, prizovem neke konkretne ljude i pojave koje su ih pratile, ubijeđen sam da smo mi Srbi narod koji može spasiti planetu od uništenja. Zašto? Zato što crni đavo gura prvo nas Srbe na nestanemo sa lica zemlje. To je znao Sveti Sava, Nikola Tesla, Episkop Nikolaj Velimirović, mnogi naši pisci. Sveti Sava je astralnim mecima ubijao neprijatelje Srba, Tesla je direktno komunicirao sa Duhom Svetim, sa kosmičkim silama i zakonima, a čitao je tuđe misli, čak i nerođenih i mrtvih. Tako je Budućnosti i Budućevićima ostavljao otkrića koja je njemu samo Bog otkrivao.

MIRA PERIĆ

Da, Tesla je zaista bio genije?!

NENAD OKUKA

On je rekao "da energija jedne misli može odrediti kretanje svemira". Ja sam, bez hvale, otkrio da su moje misli uvijek bile misli u pokretu, zato su ih ljudi mogli čitati, ali sam ja, po principu ogledala, čitao misli drugih. Mi, koji se bavimo okultnim pojavama, uz te misli šaljemo sliku, kojom možemo opčiniti svakog čovjeka, svako dijete, pa čak i životinje. Ali, za sve to je preduslov održanje bitnog kontakta.

MIRA PERIĆ

Hoćeš li to primijeniti na miliciju i carinike?

NENAD OKUKA

Mogu, ali ne bi trebalo. Ako primijenim - negdje će pući.

MIRA PERIĆ

Zašto?

NENAD OKUKA

Zato što iza svega toga stoji materijalna dobit. Da je u pitanju duhovni saldo - ne bi bilo nikakvih problema, ali, draga moja, počeo bi se bogatiti, vizueliziraćeš pare... a to zatamnjuje dušu, pa i odnose između mene i tebe, između tebe i djece.

MIRA PERIĆ

Kako materijalna dobit kada ja na taj način želim nadoknaditi samo ono što sam imala u Sarajevu prije rata?

NENAD OKUKA

Duh je življi od materije i može sve, ali ako se pregraniče zakonitosti koje vladaju između ljudi, pa i one u kosmosu - gubi se duša, predaje se đavolima.

MIRA PERIĆ

Ti si rekao da imaš zaštitni oreol koji đavoli ne mogu da prokinu?

NENAD OKUKA

Imam, ne mogu i neće, ali mi psihičari, najbrže gubimo okultne sposobnosti ako dozvolimo da sa nama manipuliše neko drugi, ako to nije iz nas samih, iz živog duha.

MIRA PERIĆ

(mazno, zavodljivo, moleći)

Za moju ljubav ti ćeš učiniti onoliko koliko ti savjest nalaže, da se ne molim više onom zavodniku - cariniku Nebojši Cicmilu.

NENAD OKUKA

Onog udvarača koji će ti pokazati sve prilaznice, odlaznice i zaobilazne puteve, samo da mu se predaš.

MIRA PERIĆ

Ne da mu se predam, već uzvratim ljubav!

NENAD OKUKA

Mi psihičari smo najmanje ljubomorni ljudi, jer mi umijemo da dajemo što drugi ne umiju, ali isto tako i da uzmemo. Jesi li shvatila.

MIRA PERIĆ

Moj Nenade - ne bih ja tebe mijenjala za stotinu drugih, za stotinu Cicmila...

NENAD OKUKA

Što je u tvojim primisljima, to je predsoblje misli, nesvjesna žudnja koja izbija iz pričeke - vodi te na glavni put: a to je kupovina cigareta i doprema do željenog cilja! Je l' tako?

MIRA PERIĆ

Jeste, ali tu vizueliziram tebe sa sobom.

NENAD OKUKA

Znam. Ispuniću ti želju, ali posledice su tvoje. Meni ne treba ni jedna marka od prodane robe. Pripremi djecu, idemo sutra.

Nenad ljubi miru u obraz. Odlazi. Ona je zamišljena.

23. ČAROLIJE NA PUTU

Nenad i mira u tuzi.. Vozila su prepuna cigareta (u kartonima). Scene kupovine i utovara su ubrzanije od uobičajenih. To ubrzanje ima progresivnost - sad ga vidiš, sad ne vidiš. Nenad i mira odbrzavaju drumovima. Uz put ih zastavlja milicija. Ponavljaju se scene zaustavljanja, pitanja i odgovora, otvaranja gepeka, vrata od kombija.

POLICAJAC NA PUTU

Dobar dan, jeste li se umorili. Šta vozite? Vaše isprave? Hoćete li otvoriti gepek? Otvorite vrata kombija?

Kada se otvore vrata kombija - Nenad policajaca gleda pravo u oči. Ista scena se ponavlja i kada se otvori gepek na "audiju". Nenad neutrališe, uz čin hipnotisanja, realno viđenje policajaca i carinika, tako da vide ono što on hoće da vide, a ne robu u "audiju" i "kombiju". I policajci i carinici vide samo prazninu u gepeku.

24. PRODAJA, BOGAĆENJE (STOCK)

Nenad i Mira u tuzi. Tovare robu. U kadru se ne pojavljuju policajci na putu i carinici, već pijace u Zvorniku, Bijeljini, Banjoj Luci...U ovoj sceni dominira prodaja i naplata. Mira novac (devize) stavlja u veliku tašnu, a kada dođe kući, u veliki drveni sanduk u kojem se čuvala municija. Sanduk ima metalne šipke. Malo je ofarban-dizajniran. Zaključava ga i ključeve čuva kod sebe. Prodaju i bogaćenje prati manjak susreta Mire Perić sa djecom, ali i intimnost sa Nenadom Okukom.

25. KIDNAPOVANJE BORISA

Boris Perić izlazi iz škole. Okružen je mnoštvom djevojčica i dječaka. Svi ga nešto pitaju. Daje odgovore, uz gestikulacije. Nekoliko djevojčica i dječaka se pozdravljaju sa njim. Djevojčice ga ljube u obraz... Na prilaznici, na putu do kuće, dva čovjeka ga prate crnim mercedesom. Kada je dječak htio da skrene udesno, mercedes staje, oba čovjeka mu prejecaju put i na brzinu ga uvlače u mercedes - na zadnje sjedište. Jedan od njih sjeda do njega, drugi vozi. Nestaju. Dječak ćuti. Ljudi koji su kidnapovali Borisa su obučeni u crna kožna odijela. Imaju minđuše u ušima. Žvaću žvake. Ležernog su držanja, nemaju straha, što znači da ih prati sigurnost u tom poslu.

26. SASA TRAŽI MAJKU.

Saša Perić odlazi u Tuzu. Nalazi PRODAVAČA CIGARETA – ŽARU...

PRODAVAČ CIGARETA (Žara)

Svako treći dan, tvoja majka, sa jednim čovjekom, dolazi kod mene i uzima po petnaest kartona. Gdje ide, ne znam, ali znam da joj roba prolazi i da se dobro prodaje! Jer, da padne, ne bi se pojavljivala svaki treći dan... Jedino što ti mogu reći je da je sačekaš – dolazi sutra.

SAŠA PERIĆ

Dobro, čika Žara, hvala vam, To je jedini način da dođem do nje.

27. MAJKA DOLAZI.

Jutro. Pijaca u tuzi. Saša je pored PRODAVAČA CIGARETA (ŽARE). Uobičajena scena na pijaci - kupovina, plaćanje, tovarenje, maskiranje. Pojavljuje se Mira sa Nenadom. Zapanjena je kada vidi sina Sašu Perića pored Žare...

MIRA PERIĆ

(začudoeno)

Sine, Saša, otkud ti ovdje? Da se nije šta desilo?

(zabrinuto)

Gdje je Boris?

SASA PERIĆ

(skoro ne gledajući u majku)

Nema ga, nestao je i niko ništa ne zna za njega...

MIRA PERIĆ

(zapitljivo, plačno)

Gdje, kada, ko... (plače)

NENAD OKUKA

Saša, kada je nestao?

SAŠA PERIĆ

Prekjuče!

NENAD OKUKA

Na kom mjestu?

SAŠA PERIĆ

Na putu iz škole. Sva djeca su potvrdila da su taj dan skoro došli do ulice gdje mi stanujemo, ali ni traga ni glasa od njega. On je, kada nije kod kuće, bio samo s tobom. Nije volio da odlazi nikome, samo u školu i kod vas.

Mira grli sina. Plače, prilazi Nenadu. Grli i njega.

MIRA PERIĆ

(plačno, Nenadu)

Molim te, pomози mi da nađem dijete!

NENAD OKUKA

Hoću, idemo odmah. Nemoj mađijati carinike i miliciju uz put, neka oduzmu, brzo ćemo stići do kuće!

Pozdravljaju se sa **PRODAVCEM CIGARA (ŽAROM)** i odlaze. Iza tunela, prema Nikšiću milicija ih zaustavlja.

MIRA PERIĆ

(policajcima)

Ima petnaest kartona, uzmite sve, brže, samo me pustite da prođem.

Milicija je zbunjena...istovaraju robu. Daju Potvrdu miri. Ona odbija. Uzima je Nenad Okuka.

28. NA MJESTU KIDNAPOVANJA

Mira, Nenad i Saša u Zvorniku, u stanu zatiču tri djevojčice i tri dječaka iz Borisovog razreda...

NENAD OKUKA

(prvoj djevojčici)

Gdje ste ga vidjeli zadnji put?

PRVA DJEVOJČICA

Na raskrsnici, kod srednje škole, otišao je sam do kuće!

(sva djeca potvrđuju navode)

Tu se ponekad okupljaju šverceri, ali na kratko, samo radi dogovora. Brzo nestanu. Ali, mi djeca nismo ništa vidjeli, osim da Boris odlazi sam prema kući".

NENAD OKUKA

Dobro, djeco, otići ću na lice mjesta.

DJEČACI

I mi ćemo sa vama, da vam pokažemo gdje smo ga posljednji put vidjeli.

Odlaze. Izlaze na ulicu. Sa Nenadom su tri dječaka. Djevočice su ostale u stanu. Pokazuju mjesto gdje su posljednji put vidjeli Borisa Perića. Nenad i dječaci razgledaju to mjesto, udaljavaju se od njega i vraćaju. Ništa. Nika-kvog vidljivog znaka ne nalaze. Boris je nestao bez traga i glasa.

29. NENAD TRAGA ZA BORISOM.

Nenad sjedi sam u svom stanu. Usredsređuje se. Misaon je. Vizuelizira Borisa - on se čas pojavi, čas nestane, kada se pojavi, kad da hoće nešto da mu kaže, ali ga nešto sprečava u tome. Njegova pojava nestaje iz Nenadove vizije upravo tada kada hoće Nenadu da kaže šta je bilo sa njih... Nenad ustaje, šeta po sobi. Sjeda, podiže noge da drugu stolicu. Vizuelizira poslednji susret sa Borisom - onaj sa jambolijom i njegovih nestankom (čuje Borisov glas: "hokus-pokus, sad ga vidiš, sad ga ne vidiš!")...

Zvoni telefon. Nenad ustaje, nešto brže, kao da je očekivao poziv.

NENAD OKUKA

(krsti se tri puta prije nego što uzme slušalicu)

Halo... Jeste. Ja sam Nenad Okuka... Imate nešto ozbiljno da razgovarate samnom... Kada... Odmah... Da se vidimo?...Može i telefonom...Zavisi šta...Dobro, recite... Znači, da se nagodimo. Kada?...Kako!?...Kako mogu biti siguran da ćete vratiti Borisa?...Ako je do mene, vjerujte, ne kunem se, ali prije nego što obećam - razmislim, a kada obećam - ispunim obećanje. Tu nema trikova kada su ljudske sudbine u pitanju...Dobro, pustite dijete, gospođa Mira, vjerujte meni, neće više prodavati cigare, neće obarati cijene i remetiti vaše odnose sa važim mušterijama... Dogovoreno.

30. BORIS I NENAD

Boris zvoni na Nenadova vrata. Nenad otvara i diže ga s vrata u naručje, ljubi ga. Boris uzvraća. Nenad ga unosi u dnevni boravak. Sipa mu sok, sebi ljuto piće. Nazdravljaju gledajući se u oči. Scena se završava na nazdravljanju i gledanju u oči.

31. BORIS TELEFONIRA

BORIS PERIĆ

(telefonira)

Molim... Ja sam, mama, pogodi odakle te zovem...? Ne možeš! Ali, pogodi!... Kako šta mi je; nije mi ništa, dobro sam, pogodi odakle te zovem?... Kakvog zatvora?... Ne, evo mene kod Čika Nenada, u njegovom sam stanu. Dolazimo... Ćao mama, pozdravi Sašu... Neka, sada, reći ću ti kada dođem. Rekao sam da sam dobro.

32. BORIS SE VRAĆA KUĆI

Majka otvara vrata. Boris joj skače u zagrljaj. Ona ga grli, ushićena je, plače od radosti. Ulazi Saša i grli i ljubi se sa bratom.

PRETAPANJE

U stan Mire Perić ulazi Nenad Okuka. Slika srećne porodice pretapa se sa Nenadom Okukom.

NENAD OKUKA

(Miri, Borisu i Saši)

Zdravo majko, zdravo sinovi!

MIRA PERIĆ

Zdravo, Nenade!

SAŠA I BORIS PERIĆ

(u dvoglasu)

Zdravo, Čika Nenade!

Sjedaju svi za sto. Mira potrkari donoseći hranu i piće. Svi se vesele.

MIRA PERIĆ

(Borisu)

Sada nam, sine, pričaj gdje si bio?

BORIS PERIĆ

Zakuće, kada sam izlazio iz škole, pratila su me zapitljiva djeca, htjeli su da im kažem šta će ih pitati učiteljica; kakvu će ocjenu dobiti... Razišli smo se na raskrsnici kod srednje škole. Ja sam pošao kući. Kada sam prelazio ulicu, vidio sam da se ispred moje desne strane zaustavlja veliki crni mercedes. Dvojica mladića u crnim jaknama i crnim pantalonama, mindušari, uhvatili su me za ruke, ispod pazuha, i unijeli u auto. Nisam se ni derao ni prepao, kao da sam očekivao susret sa njima. Oni ništa nisu progovarali dok nismo došli u jedan stan, u koji, čini mi se ženska noga nikada nije zakoračila. Taj stan je bio bez stvari, ali pun robe, na sve strane kartoni cigara.

Dali su mi da jedem i pijem šta sam htio. Hranu su donosili iz restorana, iz ćevabdžinice, iz buregdžinice, iz slastičarne, a nisu kovali niti su jeli. Rekli su mi da sam kidnapovan i da će me pustiti ako se nagode sa Nenadom Okukom. On im je smetao više nego ti. Znali su da si se obogatila zahvaljujući njemu. Stalno su govorili da si ti imala malu, švercersku firmu APP – ako-prođe-prođe ili ako-propane-propane. Sa pojavom hipnotizera Nenada Okuke, oni ne mogu da dođu do izražaja. Zato im je pun stan robe - neprodane. Kažu, oborila si im cijene, što ih još više ljuti. Zbog toga su me i kidnapovali... I rekli su čika Nanadu da ti kaže, jer njega se jedino boje, da ne radiš više sa cigarama. Ako budeš radila - kidnapovaće i Sašu, pa i tebe ako treba. Nenada se boje, kažu da nije sam - ni ovako ni onako, da ima i duhovne i fizičke snage koja ga štiti. Kažu: "Njega jedino možeš spržiti zoljom", "izrafalati sa punim okvirom". Mrze ga, ali ga se boje. Eto, to su mi stalno pričali, dok

se Ćika Nenad nije našao kraj telefona. Stalno su ga nazivali, ali, poslije svakog spuštanja slušalice - bojali su se da on ne upadne u njihov stan. Jedan od njih je govorio, ne znam koji, jer lice kao jaje jajetu, da je Nenad policajac visokog kalibra, koji se prerušio u hipnotizera, da je došao tu da stane na put protoku cigara, droge i da goni plaćene ubice.

33. NENAD I MIRA

Nenad i mira u sali. Sala je prepuna. Iz sale se penju na pozornicu (bini). Izvode tačku levitacije. Nenad hipnotiše Miru. Ona se ukruti između dvije stolice, jedna stolica je ispod nogu, druga ispod vrata. Tako ukočena, u stadiju duboke hipnoze ne popušta iako je Nenad stao na nju - jednom nogom na grudi, drugom na dio sastavljenih nogu, iznad koljena. Druga seansa je kada joj, tako ukrućenju, oslonjenoj na samo jednu stolicu - provlači obruč - od nogu do glave, onog dijela vrata koji je oslonjena... Ova scena se završava kada Nenad izmakne i drugi oslonac i kada mira ostane da lebdi ukočena u vazduhu - na bini. Publika aplaudira Nenad prilazi Miri, provlači ruke ispod nje, u naručju nosi po bini. Publika plješeće.

- K R A J -